

LÍFFRÆÐISTOFNUN HÁSKÓLANS

FJÖLRIT NR. 25

BOTNDÝRALÍF Í DÝRAFIRÐI

Jörundur Svavarsson

Arnþór Garðarsson

REYKJAVÍK 1986

1. Inngangur	1
2. Aðferðir	1
2.1. Sýnataka	1
2.2. Úrvinnsla	2
3. Svæðislýsing	3
4. Niðurstöður og ályktanir	4
4.1. Setgerð	4
4.2. Lífríki	4
4.2.1. Botngreiparsýni innan fyrirhugaðs brúarstæðis	4
4.2.2. Botngreiparsýni utan fyrirhugaðs brúarstæðis	9
4.2.3. Samanburður við önnur svæði	10
4.2.4. Botnsleðasýni	12
4.2.5. Þarabelti og grunnslóð	14
5. Áhrif brúargerðar á lífríki	15
6. Þakkarorð	17
7. Heimildir	18
8. Töflur	20
9. Myndir	27
10. Viðauki	38

1. INNGANGUR

Hér verður greint frá rannsóknum á botndýralifi í Dýrafirði. Rannsóknin er hluti stærra verkefnis sem unnið er fyrir Vegagerð ríkisins, vegna fyrirhugaðrar brúargerðar við Lambadalsodda í innri hluta Dýrafjarðar.

Fyrirhugaðri brú er ætlað stæði á Lambadalsodda, sem er u.p.b. 6 km frá fjarðarbotni (1. mynd). Þar er Dýrafjörður þrengstur og dýpi aðeins um 11 - 12 m. Ætlunin er að fylla meginál fjarðarins með uppfyllingarefni, en hafa sjálfa brúna á sandeyri á utanverðum Lambadalsodda (Kristján Kristjánsson 1983). Framkvæmdir þessar geta haft einhver áhrif á lífríki í innanverðum Dýrafirði. Því var þessi könnun framkvæmd svo unnt væri að gera grein fyrir mikilvægi lífríkisins.

2. AÐFERÐIR

2.1. Sýnataka

Sýni voru tekin haustið 1984 og sumarið 1985. Þann 25. september 1984 var farið á Mb. Guðmundi B. Þorlákssyni og tekin botnsýni á tveimur stöðvum utan fyrirhugaðs brúarstæðis. Stöðvarnar voru á 13 m og á 20 m dýpi og staðsettar með lóran og radar (sjá Viðauka). Á hvorri stöð voru tekin 3 botngreiparsýni og 1 botnsleðasýni.

Dagana 6. and 7. júní 1985 fór fram sýnataka innan fyrirhugaðs brúarstæðis á vinnubátnum Bláskel. Sýnataka var þríþátt. Í fyrsta lagi voru tekin botngreiparsýni á 8

stöðvum. Stöðvarnar voru á sniði sem lá frá brúarstæði og inn í fjarðarbotn. Á hverri botngreiparstöð voru tekin 4 sýni. Í öðru lagi voru tekin 3 botnsleðasýni með Woods Hole botnsleða af smækkaðri gerð og í þriðja lagi var gerð lausleg yfirlitskönnun á lífriki á mjög grunnum strandsvæðum. Yfirlitskönnun fór fram á þann hátt að metin var þekja þörunga og setgerð könnuð með hjálp þrihyrnu. Botngreipar- og botnsleðastöðvar voru staðsettar mjög nákvæmlega með horna- og lengdarmælingum (Mælitækjagerð WT16 og AGA 116) frá landi, og létt Vegagerð ríkisins í té mælingamann (sjá 1. mynd og Viðauka).

Á hverri stöð var skráð dýpi og tími dags, auk lauslegra athugasemda um útlit og stærð sýna. Dýpi var umreiknað með tilliti til sjávarfalla og gildi gefin upp í töflum eru miðuð við meðalsjávarfallastöðu.

Tvö (fyrri sýnataka) eða þrjú (seinni sýnataka) af botngreiparsýnum hverrar stöðvar og botnsleðasýni voru ætluð til könnunar á dýralífi. Þau voru sigtuð strax og þau komu um borð í gegnum sigti með 0,5 mm möskvastærð, en dýr og grófar setleifar varðveittar í 5 % formalini. Hluti af þriðja botngreiparsýni hverrar stöðvar var varðveittur í 80 % ísóprópanóli til ákvörðunar á setgerð á rannsóknarstofu.

2.2. Úrvinnsla

Á rannsóknarstofu var formalínið fjarlægt af sýnunum, en 80 % ísóprópanól notað til langtíma varðveislu. Dýr úr botngreiparsýnum voru aðgreind frá seti undir smásjá, og síðan greind til tegundar eða ættkvíslar og talin. Áhersla

var lögð á tegundagreiningu algengra tegunda. Botnsleðasýni voru skoðuð undir stækkunarglerslampa og stærstu dýrin tind úr og tegundagreind.

Kornastærð var ákvörðuð með Endecotts kornastærðardeili, sem sigtar þurrkuð sýni gegnum röð sigta með möskvastærðirnar 4, 2, 1, 0.5, 0.125 og 0.063 mm. Fyrir sigtun voru sýnin þegin með óblönduðu isoprópanóli til að minnka samloðun agna og þurrkuð í hitaskáp við 60-80°C.

Við sýnatöku og úrvinnslu unnu Jörundur Svavarsson, Þorleifur Eiríksson, Kristján Lilliendahl og Emil Ólafsson.

3. Svæðislýsing

Dýrafjörður er 32 km langur og um 10 km breiður í fjarðarmynni, en mjókkar ört inn fjörðinn. Innri hluti fjarðarins er hlykkjóttur en nokkuð jafnbreiður. Við Lambadalsodda er breidd fjarðarins aðeins um 500 m.

Mesta dýpi í Dýrafirði er 50 m og hefur slikt dýpi aðeins fundist í mynni fjarðarins. Við Lambadalsodda er grunnur þröskuldur, 11-12 m djúpur, en innan hans er 24-26 m djúpur áll, sem grynnkar ört er innan dregur. Frá Lambadalsodda eru um 6 km inn að fjarðarbotni.

Hiti og selta eru aðeins þekkt frá júni 1981 (2. og 3. mynd). Innan Lambadalsodda var hiti við yfirborð um 7°C, en lækkaði með dýpi og var rúmlega 5°C nærri botni. Nokkurra áhrifa ferskvatns gætir við yfirborð, en neðan við 4 m dýpi er sjórinn fullsaltur.

4. Niðurstöður

4.1. Setgerð

Tafla 1 sýnir hlutfall setgerða úr kornastærðarsýnum. Á flestum stöðvum er leðjubotn, með yfir 50 % af ögnum minni en 0.063 mm. Grynnta stöðin (Stöð 9, sjá Töflu 1) greinist frá öllum öðrum stöðvum með lágu hlutfalli leðjuagna, en á henni er hátt hlutfall af smámöl (>4.0 mm) og finum sandi. Smámöl kemur einnig fyrir í nokkrum mæli á stöðvum 7, 6 og 2 og á stöð 6 er finn sandur (0.125-0.5 mm) áberandi, þótt leðja sé nær ríkjandi.

4.2. Lifriki

4.2.1. Botngreiparsýni innan fyrirhugaðs brúarstæðis

Alls voru um 5380 dýr greind úr botngreiparsýnum úr innri hluta Dýrafjarðar (Tafla 2). Fjöldi tegunda var minnstur á tveimur grynnstu stöðvunum í innri hluta fjarðarins, en jókst verulega er komið var á 8 m dýpi, þar sem 31 tegund fannst. Frá 8 m dýpi var jöfn aukning tegunda sem náði hámarki á dýpstu stöð. Meðaltegundafjöldi var 30,3 á stöð.

Péttleiki botndýra var lægstur á tveimur grynnstu stöðvunum í innri hluta fjarðarins ($2100 - 2592/m^2$), en við 8 m dýpi tvöfaldaðist péttleiki ($5492/m^2$). Svipaður fjöldi var á næstu tveimur stöðvum, en á 17 og 21 m dýpi var péttleiki um 9000 á m^2 . Á dýpstu stöð var péttleiki aftur á móti svipaður og um miðbik sniðsins.

Algengasta tegund í innri hluta fjarðarins var burstaormurinn Maldane sarsi með meðalþéttleika um 698 einstaklina á fermetra, en burstaormurinn Eteone longa, marflóin Pontoporeia femorata, og tvær Pholoë tegundir (burstaormar) fylgja Maldane fast á eftir í þéttleika. Þrátt fyrir að hún væri algengasta tegundin fannst Maldane aðeins á 5 af 8 stöðvum. Pontoporeia femorata var þriðja algengasta tegundin, en fannst aðeins í miklum mæli ($3525/\text{m}^2$) á einni stöð. Þetta var jafnframt mesti þéttleiki á stöð hjá einstakri tegund. Mikill breytileiki í þéttleika milli samliggjandi stöðva bendir til þess að umhverfisþættir breytist ört innan hins kannaða svæðis. Hinn mikli fallandi í umhverfinu gerir afmörkun samfélaga erfitt fyrir og því er rannsóknasvæðinu haldið sem einu samfélagi. Þó er ljóst að stöðvar 2, 3 og 4 hafa nokkuð líka tegundasamsetningu, 5, 6 og 7 nokkuð svipaða og stöðvar 8 og 9 nokkuð svipaða samsetningu. Samkvæmt hefðbundinni samfélagsfræði (sjá Thorson 1957) myndi samfélagið í innri hluta Dýrafjarðar kallast Maldane-Eteone samfélag. Í þessari rannsókn var gerður greinarmunur á tveimur tegundum, sem fram til þessa hafa gengið undir nafninu Pholoë minuta (Mary Petersen, Zoologisk Museum, Kaupmannahöfn). Ef Pholoë hefði verið greind sem ein tegund, hefði hún verið algengasta tegundin og samfélagið borið nafn hennar.

Útbreiðsla og þéttleiki tegunda er nokkuð breytilegur á sniðinu innan fyrirhugaðs brúarstæðis, enda þótt öll sýni séu tekin innan 22 m dýptarsviðs. Til að fá skýrari mynd af útbreiðslumynstri, voru tegundir sem náðu þéttleika yfir 100 eintök á m^2 á einstakri stöð valdar til frekari skoðunar.

Undanskildir eru hópar, sem hafa hugsanlega fleiri en eina tegund, t.d. Harpacticoida og Oligochaeta. Tegundunum má skipta í fjóra flokka út frá útbreiðslu og þéttleika (Tafla 3) og er farið eftir því hvar tegundirnar eru algengar. Í fyrsta flokinum er eina tegundin sem náði mestum þéttleika á grynnstu stöð, annar flokkur hefur að geyma tegundir, sem höfðu hámark í þéttleika um miðbik sniðsins, þriðji flokkurinn telur tegundir sem eru allvíða eða allstaðar á sniðinu, og fjórði flokkurinn tegundir sem voru algengastar á dýpstum stöðvunum.

Í fyrsta flokki er aðeins ein tegund, burstaormurinn Pectinaria sp., sem fannst í mestum mæli á grynnstu stöð, en fækkaði verulega er dýpra dró (4. mynd). Tegundir af þessari ættkvísl eru algengar á grunnum sandbotni, en sandur var einmitt einkennandi fyrir grynnstu stöðina.

Í öðrum flokki eru tegundir, sem hafa mestan þéttleika um miðbik sniðsins (5-6. mynd). Tegundir í þessum flokki eru t.d. Pontoporeia femorata, Macoma calcarea (halloka), og burstaormarnir Spio sp. og Brada villosa. Tvær fyrstnefndu tegundirnar eru algengar á grunnum leðjubotni viða við Ísland, og finnast einnig í leirum. Liklega veldur sendin setgerð því að Pontoporeia og Macoma eru óalgengar eða finnast ekki á grynnstu stöðinni. Hins vegar er erfitt að gera sér grein fyrir af hverju Macoma finnst ekki á næst-grynnstu og þriðju grynnstu stöðvunum.

Í þriðja flokki eru tegundir sem eru algengar viða á sniðinu, og er vart hægt að fullyrða að tegundirnar kjósi eitt einstakt svæði öðru fremur (7-8. mynd). Í þessum hópi eru fjórar af sex algengustu tegundum í innri hluta Dýra-

fjarðar. Í honum eru rándýr, svo sem Eteone longa og Pholoë og setætur, svo sem burstaormurinn Scoloplos armiger. Rándýrin lifa á yfirborði setsins og eru líklega óháð setgerðinni.

Í fjórða flokki eru flestar af þeim 24 tegundum, sem uppfylltu þau skilyrði sem sett voru (9-12. mynd). Þessar tegundir voru algengar í dýpri hluta rannsóknasvæðisins innan fyrirhugaðs brúarstæðis. Algengasta tegundin í þessum hópi var Maldane sarsi. Nokkrar tegundir í þessum flokki hafa viða útbreiðslu, svo sem burstaormarnir Chaetozone setosa og Apistobranchus tullbergi, en aðrar fundust aðeins á dýpstu stöðvunum, svo sem Dorvillidea sp. (burstaormur) og Monoculodes sp. (marfló). Flestar tegundir í þessum hópi eru algengar á meira dýpi en hér var athugað og líklegt að breytilegir umhverfispættir á grynnri stöðvunum takmarki útbreiðslu tegundanna.

Fjöldi tegunda og einstaklinga á stöð gefur til kynna hversu auðug stöðin er af lífi. Hins vegar getur mikill einstaklingafjöldi á stöð verið til kominn vegna fárra tegunda. Myndir 13 til 20 sýna fjölda tegunda í geometriskum flokkum. Í geometriskum flokki 1 er fjöldi tegunda með aðeins einn einstakling, flokkur 2 með tegundir með 2 til 3 einstaklinga, flokkur 3 með 4 til 7 einstaklinga, flokkur 4 með tegundir með 8 til 15 einstaklinga og svo koll af kolli. Tekið skal fram að notuð eru frumgögn við þessa útreikninga, en ekki fjöldi á flatareiningu. Ef mikið er af tegundum í fyrstu flokkunum, þá er mikið af sjaldgæfum tegundum og samfélagið fjölbreytt. Ef línuritið teygist til hægri og

fáar tegundir eru í fyrstu flokkunum, er samfélagið fábreytt og fáar tegundir leggja til mestan fjölda einstaklinga.

Af myndunum má sjá að á dýpstu stöð er mikið af sjaldgæfum tegundum og að tegundum fækkar mjög, er kemur að stærri flokkunum. Þetta linurit sýnir fjölbreytt samfélag í góðu jafnvægi. Einstaklingar voru flestir á stöðvum 3 og 4 og á þeim stöðvum var hlutfallslega mikið af tegundum í seinni flokkunum (7, 8, 9), en athyglisvert er hversu litið er af tegundum í flokkum 2 og 3 á stöð 3. Linuritið gefur til kynna að mikill hluti einstaklinga á stöðvunum tilheyri mörgum algengum tegundum og bendir til þess að þarna séu hagstæðar aðstæður fyrir margar tegundir, en þær sjaldgæfari njóti sín ekki eins vel.

Stöð 5 minnir nokkuð á stöðvar 3 og 4 og er á henni mikill fjölda tegunda í kringum flokk 7. Á stöð 6 hefur mikil minnkun orðið í einstaklingaflestu flokkunum og minnir linuritið á stöð 2, þ.e. samfélag í góðu jafnvægi. Stöð 7 minnir nokkuð á stöðvar 3 til 5. Stöðvar 8 og 9 hafa liklega nokkuð fáar tegundir fyrir svona athugun, en tegundir eru fáar í flestum flokkum og nokkuð jafndreifðar á stöð 9.

Almennt má fullyrða að fjölbreytileiki sé mestur á dýpstu stöð, en fer lækkandi er grynnist. Minnkun á fjölbreytni með dýpi stafar liklega af aukinni sveiflu í umhverfisþáttum.

4.2.2. Botngreiparsýni utan fyrirhugaðs brúarstæðis

Alls voru 1845 eintök greind úr botngreiparsýnum utan fyrirhugaðs brúarstæðis. Tegundafjöldi var hærri á stöðvum utan fyrirhugaðs brúarstæðis en innan, en alls voru greindar 51 og 54 tegundir á hvorri ytri stöð (Tafla 4). Heildarfjöldi á fermetra var svipaður á grynnri ytri stöð (D1) og á einstaklingaflestu stöðvunum í innri hluta fjarðarins.

Péttleiki var aftur á móti tölувvert meiri á dýpri ytri stöð (D2), 13329 einstaklingar á fermetra. Þess ber að geta að sýni voru tekin í byrjun september utan fyrirhugaðs brúarstæðis, en í júni í innri hluta fjarðarins og getur tímamismunur skýrt mun á péttleika.

Tegundalisti ytri stöðvanna er ákaflega líkur tegundalista innri stöðvanna. Sem dæmi um mismun fundust Mytilus edulis (kræklingur), Margarites helicinus (gljásilfri) og Mya truncata (smyrslingur) grunnt á innra svæði, en ekki á ytra svæði. Þetta eru tegundir sem eru algengar á grunnsævi eða í fjörum.

Algengustu tegundir utan brúarstæðis voru flestar hinarsömu og innan brúarstæðis. Nokkur munur er þó á því hversu rikjandi tegundirnar voru í samfélaginu. Eteone longa var algengasta tegund á grynnri ytri stöð og þriðja algengasta tegund á dýpri ytri stöð, en í innri hluta var hún önnur algengasta tegund, þegar á heildina er litið. Chaetozone setosa var algengasta tegund á dýpri ytri stöð og önnur algengasta tegund á grynnri ytri stöð. Hins vegar var hún aðeins áttunda algengasta tegund í innri hluta, þegar á heildina er litið. Chaetozone var aftur á móti þriðja

algengasta tegund á dýpstu stöð í innri hluta fjarðarins. Maldane sarsi var fimmta algengasta tegund á grynnri ytri stöð og önnur algengasta tegund á dýpri ytri stöð, en sú algengasta í innri hluta fjarðarins. Pontoporeia femorata var þriðja algengasta tegund innan brúarstæðis og á grynnri stöð utan þess, en lítið áberandi á dýpri ytri stöð.

Af einstökum tegundum náði Chaetozone mestum þéttleika, $3038/m^2$, á dýpri ytri stöð.

4.2.3. Samanburður við önnur svæði

Samanburður á þéttleika tegunda í samfélögum er að mörgu leyti erfiður vegna þess að sýnum hefur verið safnað á mismunandi árstínum og ólikum aðferðum beitt við söfnun. Meðalþéttleiki dýra í innri hluta Dýrafjarðar var $5603/m^2$, sem er nokkuð minna en fundist hefur í Ósabotnum, en þar fundust $10489\text{ dýr á }m^2$ (Helgi Guðmundsson 1974), og grynnri hluta ($< 6\text{ m}$) Akureyrarpolls, en þar fundust 6400 eintök að meðaltali á m^2 . Hins vegar var minni þéttleiki í Skerjafirði ($3828/m^2$), Hvalfirði ($2711/m^2$, ein stöð undanskilin) og á Selvogsbanka ($1849/m^2$ á mjúkum sandbotni). Meðaltöl gefa ekki fullnægjandi mynd af ástandi áðurnefndra svæða, því að breytileiki á milli stöðva er ákaflega mikill. Þannig var fjöldi í Hvalfirði yfirleitt frá 195 til 10296 einstaklingar á stöð, en á einni stöð fundust alls 28036 einstaklingar. Á grunnsævi ($< 10\text{ m}$) er þéttleiki oft mjög mikill á leðjubotni, en líklegt er að sandblendioð set á grynnstu stöð í Dýrafirði hafi áhrif til lækkunar einstaklingsfjölda.

Fjöldi tegunda á stöð er háður söfnunarátaki, því að með auknum fjölda botngreiparsýna eykst fjöldi sjaldgæfra tegunda. Ennfremur hefur kannað flatarmál nokkuð að segja. Meðal-fjöldi tegunda á stöð í innri hluta Dýrafjarðar var 30,3 tegundir, sem er svipað og fundist hefur í Skerjafirði (27 tegundir), í Ósabotnum (27), í Hvalfirði (26) og á Selvogsbanka (25 á mjúkum sandbotni). Í Akureyrarpollí voru 17 og 9 tegundir að meðaltali á stöð í tveimur samfélögum (djúpu og grunnu), en þess ber að geta að sigti með stærri möskva var notað í Ósabotnum og í Akureyrarpollí, og getur það hafa haft áhrif á fjölda tegunda sem og fjölda einstaklinga.

Almennt er hægt að fullyrða að tegundafjöldi sé minni á sandblendnum botni en á leðjubotni, og tegundum fjölgar yfirleitt með dýpi. Því er eðlilegt að á grynnstu stöðvum í innri hluta Dýrafjarðar sé frekar tegundafátt.

Tegundir fundnar í Dýrafirði eru nær allar þær sömu og áður hafa fundist í Hvalfirði (Kristín Aðalsteinsdóttir & Arnþór Garðarsson 1980), og minnir tegundalistinn jafnframt á fánu Skerjafjarðar (Arnþór Garðarsson & Kristín Aðalsteinsdóttir 1977). Hinsvegar er tegundalistinn nokkuð ólikur þeim sem gefinn er upp fyrir Akureyrarpoll (Agnar Ingólfsson o.fl. 1972), Ósabotna (Helgi Guðmundsson 1973) og Selvogsbanka (Jörundur Svavarsson 1980) og Skógalón (Agnar Ingólfsson & Guðmundur V. Helgason 1982).

Mismunur á milli Dýrafjarðar annars vegar og Hvalfjarðar og Skerjafjarðar hins vegar, stafar af mismunandi ríkjandi tegundum (Tafla 5). Maldane sarsi sem var algengasta tegund í innri hluta Dýrafjarðar og önnur algengasta tegund á ytri

dýpri stöð, var aðeins sjöunda algengasta tegund í Skerjafirði, svipað og á grynnri ytri stöð Dýrafjarðar. Eteone longa sem var meðal þriggja algengustu tegunda í Dýrafirði, var aðeins niunda algengasta tegund í Hvalfirði. Pholoë tegundir eru á lista yfir algengari tegundir í Dýrafirði, en komast ekki á lista yfir 8 algengustu tegundir í Skerjafirði og Hvalfirði. Hinsvegar komust algengustu tegundir í áðurnefndum fjörðum ekki á lista yfir 8 algengustu tegundir í Dýrafirði og önnur algengasta tegundin í Skerjafirði fannst ekki í Dýrafirði. Nokkrar tegundir hafa svipaða stöðu í Dýrafirði og hinum fjörðunum. Þannig er Scoloplos armiger sjötta algengasta tegund í innri hluta og fjórða algengasta tegund á grynnri ytri stöð í Dýrafirði, en þriðja og fimmsta í Skerjafirði og Hvalfirði. Chaetozone setosa var önnur algengasta tegund á ytri grynnri stöð í Dýrafirði, en fjórða í Hvalfirði og burstaormurinn Sternaspis scutata var sjötta algengasta tegund á dýpri ytri stöð í Dýrafirði sem og í Skerjafirði.

4.2.4. Botnsleðasýni

Á tveimur innri botnsleðastöðvunum (2 og 3) var töluvert af smámöl í sýnunum, auk fingerðs sets. Möl fyrirfannst ekki í sleðasýni frá dýpstu stöð. Á dýpstu stöðinni komu fyrir tegundir sem ekki varð vart í botngreip, svo sem marþvari (Sclerocrangon boreas) en af honum fengust 2 eintök, og skollakoppur (Strongylocentrotus droebachiensis, 7 eintök). Á dýpstu stöð voru stórar slöngustjörnur (Ophiura

spp.) nokkuð áberandi, og reknir þráðlaga grænþörungar gerðu sigtun erfiða.

Á stöð 2 voru 1-4 cm langar krókskeljar (Serripes groenlandicus) nokkuð áberandi. Einnig fundust nokkur eintök af kolkuskel (Yoldia hyperborea). Af dýrum sem fundust í botngreiparsýnum voru burstaormategundirnar Pectinaria og Brada sp. einkar áberandi. Ekki varð vart stærri krabbadýra né ígulkerja á þessari stöð.

Á grynnstu stöðinni var áberandi mikið magn af skeljaleifum, þá einkum af hallloku (Macoma calcarea). Fáeinir stærri lífverur fundust, þar á meðal eitt eintak af hafkóng (Neptunea despecta), eitt af beitukóng (Buccinum undatum) og eitt af stórum krossfiski (Asterias rubens). Af smærri lífverum voru Pectinaria, hallloka og smá eintök af krókskel nokkuð áberandi. Nokkuð var um rekið þang í sýnunum. Að öðru leyti gefur sýnið ekki frekari upplýsingar en áður höfðu komið fram við skoðun botngreiparsýna.

Botnsleðasýni utan fyrirhugaðs brúarstæðis voru nokkuð ólik hvort öðru og var sýnið frá 20 metra dýpi vera talsvert auðgra af lífi. Tölувert var um smásteina og rekið þang í báðum sýnunum. Meðal stórvaxinna lífvera má nefna hörpudisk (Pecten islandicus), öðu (Modiolus modiolus), bogkrabba (Hyas sp.), ígulker (líklega Strongylocentrodus dröebachensis), svampa (Porifera spp.), krossfiska (Asterias rubens). Af öðrum forvitnilegum tegundum má nefna kolkuskel (Yoldia hyperborea) og marþvara (Sclerocrangon boreas), auk fjölda slöngustjarna (Ophiura spp.) og samloka (Bivalvia) af ýmsum tegundum.

4.2.5. Þarabelti og grunnslóð

Yfirlitskönnun fór fram á þann hátt að skoðaður var botn á grunnsævi, þannig að siglt var nærrí landi og botn kannaður á sniði út frá landi þar til hann var ekki lengur sjáanlegur. Metin var hlutfallsleg þekja sets og þörunga og sýni tekin öðru hvoru með þríhyrnu.

Nærri fyrirhuguðu brúarstæði var samfelld þarapekja (Laminaria digitata, Laminaria hyperborea) á hnullungakenndu undirlagi niður á um 7 m dýpi, en þar komu sandflekkir í ljós á milli þaranna. Á þaranum var mikið af kræklingi (Mytilus edulis), gljásilfra (Margarites helicinus) og meyjarhattu (Acmaea testudinalis).

Víðast annars staðar var lítið af dýrum á þaranum, nema í botni fjarðarins, en þar var mikið af stórvöxnum krossfiski (Asterias rubens). Hann var í þéttleika um 1-2 á m^2 í innsta hluta fjarðarins á um 2-4 m dýpi. Annars staðar var grunnsævi nokkuð svipað að gerð. Næst landi (1-2 m) var þekja þara 50-100 % og undirlag sandblendioð eða malarkennt. Þekja fór ört minnkandi er neðar dró og á 4-5 m dýpi voru þarabréskar á sandblendnu undirlagi og virtust nokkuð lausir frá undirlaginu. Þarinn var horfinn á 5-6 m dýpi. Innan um þarann mátti oft sjá grænþörunga og þráðkennda brúnþörunga, sem oft voru þaktir seti eins og þararnir.

Í heild er unnt að fullyrða að á flestum afliðandi marbökkum var mjúkt set með blettótta útbreiðslu þara, en þar sem marbakkinn var brattari, mátti finna þara á hördú undirlagi. Hið síðara er líklega algengara nærrí ytri hluta fjarðarins.

5. Áhrif brúargerðar á lífriki í innri hluta Dýrafjarðar

Við brúargerð á Lambadalsodda verður fyllt upp í u.p.b. 500 m breiðan og u.p.b. 12 m djúpan ál. Innan brúarstæðis verður um 6 km langt og um 800 m breitt innilokað lón með mesta dýpi um 25 m, sem mun hafa vatnsskipti við sjóinn fyrir utan um 100 m breitt og líklega 3 m djúpt sund.

Líklega er best að gera sér grein fyrir hvað verða kann í innri hluta Dýrafjarðar, með því að skoða svæði, sem eru innilokuð frá náttúrunnar hendi. Víða erlendis má finna hliðstæður við það sem síðar verður í Dýrafirði, en slikar aðstæður eru í fjörðum með náttúrulegan þróskuld. Slikir firðir eru algengir í Noregi og fyrirfinnast einnig í Svíþjóð og Kanada. Helsta einkenni þróskuldsfjarða er að vatnsskipti milli dýpri hluta fjarðanna og nærliggjandi hafsvæða eru takmörkuð af völdum þróskuldsins og endurnýjun á dýpri vatnsmassa verður aðeins undir sérstökum kringumstæðum. Þetta skapast oft vegna tveggja eða fleiri ólíkra vatnsmassa í firðinum. Grynna er eðlisléttur (heitur, ísaltur) vatnsmassi, sem liggur á eðlisþungum (köldum, söltum) dýpri vatnsmassa. Blöndun er oft lítil á milli þessara tveggja vatnsmassa, og vatnsskipti verða á þann hátt að eðlisléttur yfirborðssjór streymir út úr firðinum og svipuð sjógerð streymir inn í staðinn, en hinn dýpri og eðlisþyngri vatnsmassi er einangraður frá öðrum hafsvæðum. Pannig helst oft sami vatnsmassi innan og neðan við þróskuldsdýpi í firðinum í langan tíma. Sem dæmi um slikt verða vatnsskipti í dýpri hluta í Nordfjord í Noregi aðeins

á 10 ára fresti (Gade 1976), og í Gullmarsfirði í Svíþjóð verða vatnsskipti yfirleitt aðeins á eins árs fresti (Josefson 1981). Með tíma eyðist súrefni úr sjónum vegna rotnunar og ef engin blöndun verður eða vatnsskipti minnkar súrefni svo mikið að lífverur deyja.

Í Gullmarsfirði urðu liklega ekki hin venjulegu vatnsskipti árið 1980, og varð súrefnisskortur til þess að allar lífverur neðan um 60 m dýpis drápust (Josefson 1981), en mesta dýpi fjarðarins er 118 m og þröskuldsdýpi hans aðeins um 45 m. Í Byfjord (Svíþjóð) leiddi súrefnisskortur til þess að botndýr hurfu algerlega neðan við 17 m dýpi, en þar er þröskuldur á 12 m dýpi (Rosenberg 1977). Lough Ine (Írlandi), Limafjörður (Danmörku), Idefjörður (Noregur-Svíþjóð) og dýpri hluti Eystrasalts eru önnur dæmi þar sem lifríki hefur breyst eða horfið vegna súrefnisskorts í innilokuðum vatnsmassa af völdum rotnunar (Rosenberg 1980).

Við stendur Íslands eru þröskuldsfirðir fátiðir og botndýralif þeirra óþekkt, nema í Skógalóni við Vopnafjörð. Þar er sæmilega fjölbreytileg fána í dýpststa hluta lónsins, sem er aðeins um 13 m að dýpt (Agnar Ingólfsson & Guðmundur V. Helgason 1982).

Þrátt fyrir þröskuld i Dýrafirði þarf ekki að verða súrefnisskortur þar, ef blöndun sjávar er nægileg. Það er háð því að mikil og stöðug lagskipting verði ekki í firðinum. Að svo stöddu er ekki unnt að segja fyrir um ástandið eftir brúargerð, því upplýsingar vantar um strauma, ferskvatnsstreymi til fjarðarins, magn rotnandi leifa og annað slikt sem nauðsynlegt er til að sjá fyrir um örlög fjarðarins.

Unnt er að fullyrða að talsverðar breytingar verða á lífriki innan brúarstæðis, ef af brúargerð verður. Líklegt er að áhrifin verði hvað mest í dýpri hluta fjarðarins innan brúar. Lifrikið í dýpri hluta er nokkuð auðugt og líkt því sem finnst í ytri hluta fjarðarins.

Ekki fundust neinar tegundir sem ástæða þykir til að varðveita. Engar nytjar hafa verið af innsta hluta fjarðarins síðustu árin (> 10 ár) vegna rafstrengja sem liggja þvert yfir fjörðinn við Lambadalsodda og hindra alla umferð stærri báta inn fjörðinn. Ekki er líklegt að nytjar af sjávarfangi geti orðið miklar í innri hluta fjarðarins.

Almennt má því fullyrða að verndargildi fjarðarins sé lítið, metið út frá lífriki botnsins. Hins vegar skal ekki lagður dómur á fagurfræðileg sjónarmið, en tilvist brúar um 6 km frá fjarðarbotni breytir mjög útliti hans.

6. Þakkir

Við viljum þakka Vegagerð ríkisins fyrir að láta í té mælingamann til staðarákvörðunar og Bjarna Brynjólfssyni fyrir mælingarnar, Einari Jónssyni, Hafrannsóknastofnun, fyrir að ljá afnot af niðurstöðum hita- og seltumælinga, Þorleifi Eiríkssyni, Emil Ólafssyni og Kristjáni Lilliendahl fyrir úrvinnslu, Guðmundi A. Guðmundssyni fyrir aðstoð við gerð mynda og Dóru Jakobsdóttur fyrir yfirlestur á handriti.

7. HEIMILDIR

Agnar Ingólfsson, Arnþór Garðarsson og Sveinn Ingvarsson 1972. Botndýralif i Akureyrarpolli, könnun í marz 1972. Fjöldrit Líffræðistofnunar 1.

Agnar Ingólfsson og Guðmundur V. Helgason 1982. Athuganir á lifríki Skógalóns við Vopnafjörð. Fjöldrit Líffræðistofnunar 16.

Arnþór Garðarsson og Kristín Aðalsteinsdóttir 1977. Rannsóknir í Skerjafirði I. Botndýralif. Fjöldrit Líffræðistofnunar 9.

Gade, H. 1976. Fjorden - et minihav. Naturen 5/6:257-263.

Helgi Guðmundsson 1974. Botndýralif í Ósum, Gullbringusýslu. Prófritgerð, Háskóli Íslands, 94 bls.

Kristín Aðalsteinsdóttir og Arnþór Garðarsson 1980.

Botndýralif í Hvalfirði. Fjöldrit Líffræðistofnunar 14.

Jörundur Svavarsson 1980. Botndýralif á Selvogsbanka.

Prófritgerð, Háskóli Íslands, 149 bls.

Josefson, A.B. 1981. Effekter av syrebrist och lånsiktiga förändringar av bottensediment på den makrobentiska infaunan i Gullmarsfjordens djupbassäng: En preliminär rapport.

Stenc. rapport till SNV, 27 bls.

Kristján Kristjánsson 1983. Vestfjarðavegur í Dýrafirði.

Skýrsla um forkönnun og arðsemisathuganir. Vegagerð ríkisins, Ísafirði, 17+4 bls.

Rosenberg, R. 1977. Benthic macrofaunal dynamics, production, and dispersion in an oxygen-deficient estuary of west Sweden. *J. exp. mar. Biol. Ecol.* 26:107-133.

Rosenberg, R. 1980. Effects of oxygen deficiency on benthic macrofauna in fjords. In *Fjord Oceanography*, H.J. Freeland, D.M Farmer & C.D. Levings (editors). Plenum Press.

Thorson, G. 1957. Bottom communities. In *Treatise on marine ecology and paleoecology*. 1. Ecology. (Hedgepeth ed.) 461-534. Waverly Press. Baltimore.

Tafla 1. Kornastærð sets sem % af heildarþunga sýnis.
 Stöðvar 2-9 eru innan fyrirhugaðs brúarstæðis en
 stöðvar D1 og D2 utan þess. Taflan sýnir einnig
 dýpi.

	S T Ö Ð V A R									
Sigtí (mm)	9	8	7	6	5	4	3	2	D1	D2
>4	34.2	-	11.8	10.5	-	-	-	11.5	6.7	0.1
2	3.0	1.1	1.2	0.9	0.6	-	0.1	0.1	0.7	0.1
1	3.2	1.4	1.4	0.6	0.1	0.2	0.2	0.3	0.7	0.1
0.5	2.9	1.9	2.1	0.6	0.1	0.2	0.1	0.2	0.7	0.1
0.25	3.3	6.6	8.5	20.3	0.1	4.1	8.8	8.8	4.1	4.1
0.125	12.7	11.1	11.8	17.8	11.0	9.7	12.9	13.0	10.9	20.9
0.063	20.2	11.6	8.0	6.1	11.8	13.7	15.0	19.0	13.7	23.3
<0.063	20.4	66.3	56.1	43.2	76.2	72.1	63.0	47.2	62.4	51.4
Dýpi (m)	3	5	8	12	15	17	21	25	13	20

Tafla 2. Tegundir og fjöldi (m^2) úr botngreiparsýnum innan fyrirhugaðs brúarstæðis.
 (b = burstaormur, k = krabbaðyr, s = skeldýr, a = liðdýr, e = skrápdýr).

Tegund	9	8	7	6	5	4	3	2	Meðal-fjöldi (x)
<i>Maldane sarsi</i>	b	0	8	0	0	417	1742	1900	1750
<i>Eteone longa</i>	b	1383	50	33	167	242	2117	933	258
<i>Pontoporeia femorata</i>	k	0	8	542	3525	500	158	158	622
<i>Pholoë (form a)</i>	b	33	192	1150	367	817	933	1042	594
<i>Pholoë (form b)</i>	b	150	875	1042	750	458	483	542	572
<i>Scoloplos armiger</i>	b	108	200	517	217	508	892	625	554
<i>Cossura longocirrata</i>	b	0	0	0	225	475	590	508	408
<i>Chaetozone setosa</i>	b	0	8	125	108	317	283	525	286
<i>Apistobranchus tullbergi</i>	b	8	0	33	333	192	108	1008	227
<i>Paraconis sp.</i>	b	0	0	0	0	67	50	608	525
<i>Pectinaria sp.</i>	b	583	250	242	25	17	25	8	206
<i>Spio sp.</i>	b	17	0	8	8	775	50	50	158
<i>Macoma calcarea</i>	s	0	108	717	100	42	0	0	116
<i>Sternaspis scutata</i>	b	0	0	8	83	225	183	183	91
<i>Capitellidae</i>	b	8	142	67	17	17	100	267	77
<i>Brada villosa</i>	b	25	92	350	25	17	25	0	66
<i>Syllidae</i>	b	0	0	8	83	8	33	150	175
<i>Oligochaeta</i>	a	75	0	25	42	25	58	108	55
<i>Terebellidae</i>	b	0	0	58	8	33	25	83	51
<i>Myriochele oculata</i>	b	0	0	0	8	17	92	108	47
<i>Harpacticoidae</i>	k	17	0	83	0	17	17	183	38
<i>Ophiuroidea</i>	e	0	0	0	0	58	117	100	0
<i>Cirratulus cirratus</i>	b	0	0	0	0	0	242	8	33
<i>Dorvillidae</i>	b	0	0	0	0	0	0	83	31
<i>Microptthalmus sp.</i>	b	0	0	8	25	50	0	8	29
<i>Monoculodes</i>	k	0	0	0	0	0	0	58	28
<i>Lumbineris sp.</i>	b	0	0	33	0	33	50	108	27
<i>cf. Aonides sp.</i>	b	0	0	33	0	0	83	8	25
<i>Terebellides stroemi</i>	b	0	0	33	0	0	75	58	24
<i>Nemertini</i>	a	0	0	33	67	17	17	42	21
<i>Ophelina acuminata</i>	b	58	33	0	0	0	0	0	0

(Frh.)

Serripes groenlandicum		16
Thyasira flexuosa	0	15
Scalibregma inflatum	25	14
Maldanidae	0	13
Cardium fasciatum	0	11
Retusa pertenuis	0	10
Mya truncata	0	9
Eudorella emarginata	0	9
Capitella capitata	0	8
Sabellidae	67	7
Harmothoë sp.	0	6
Ampeliscidae sp.	8	6
Flabelligera affinis	67	5
Spisula solida	0	5
Amphipoda ungviði	0	3
Ampharetidae	0	3
Nephtys sp.	0	2
Cyprina islandica	0	2
Önnur dýr	17	2
Eteone spetsbergensis	0	1
cf. Phyllodoce lutea	0	1
Chaetoderma sp.	0	1
cf. Hesionidae	0	1
Abra nitida	0	1
Tunicata	0	1
Modiolaria nigra	0	1
Crenella decussata	0	1
Laonice cirrata	0	1
Protomedieia fasciata	0	1
Goniada maculata	0	1
Mya arenaria	0	1
Mytilus edulis	0	1
Potamilla reniformis	0	1
Margarites helicinus	0	1
Polychaeta ógr.	0	1
Fjöldi alls (m^2)	2592	5603
Tegundir og hópar	41	17
	2100	5492
	36	33
		6375
		36
		5558
		30
		8917
		31
		9616
		18
		6042
		17

Tafla 3. Algengustu tegundir úr botngreiparsýnum á stöðvum innan fyrirhugaðs brúarstæðis, raðað í flokka eftir útbreiðslu og béttleika.

Tafla 4. Tegundir og fjöldi (m^2) úr botngreiparsýnum á tveimur stöðvum utan fyrirhugaðs brúarstæðis.
 D1 = grynnri stöð (13 m dýpi); D2 = dýpri stöð (20 m dýpi).

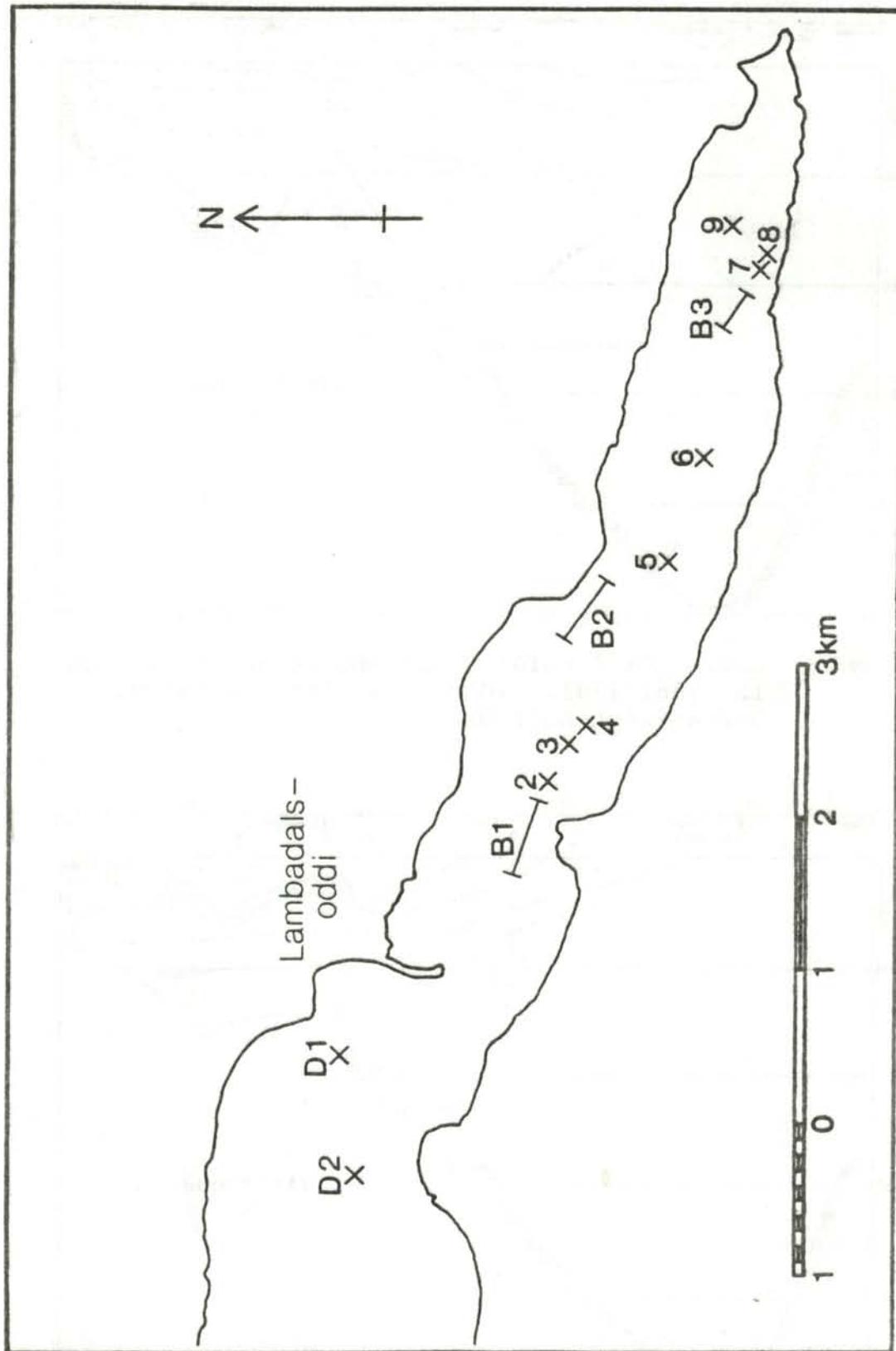
Tegundir	D1	D2
Burstaormar		
Harmothoë spp.	61	37
Pholoë minuta (form a)	573	146
Pholoë minuta (form b)	378	439
Eteone longa	1501	903
Eteone cf. spetsbergensis	-	12
Microphthalmus sp.	37	122
Syllidae	256	207
Nephtys sp.	-	12
Goniada maculata	-	12
Lumbrinereis sp.	85	49
Dorvillidae	61	98
Scoloplos armiger	805	415
Apistobranchus tullbergi	268	891
Paraonis sp.	232	842
Spio sp.	-	195
cf. Aonides sp.	195	146
Cirratulus cirratus	12	-
Chaetozone setosa	1098	3038
Cossura longocirrata	415	415
Flabelligera affinis	24	-
Brada villosa	24	12
Scalibregmidae	24	24
Ophelina acuminata	73	98
Capitellidae	159	390
Maldane sarsi	756	1915
Owenia fusiformis	-	12
Myriochele sp.	24	61
Sternaspis scutata	122	817
Pectinaria auricoma	12	-
Ampharetidae	134	73
Terebellides stroemi	122	110
Terebellidae	12	207
Sabellidae	37	37
Polychaeta ógr.	12	-
Skeldýr		
Natica clausa	12	-
Leda cf. minuta	-	24
Crenella decussata	24	12
Modiolus niger	61	37
Astarte sp.	-	12
Serripes groenlandicus	110	24

(frh.)

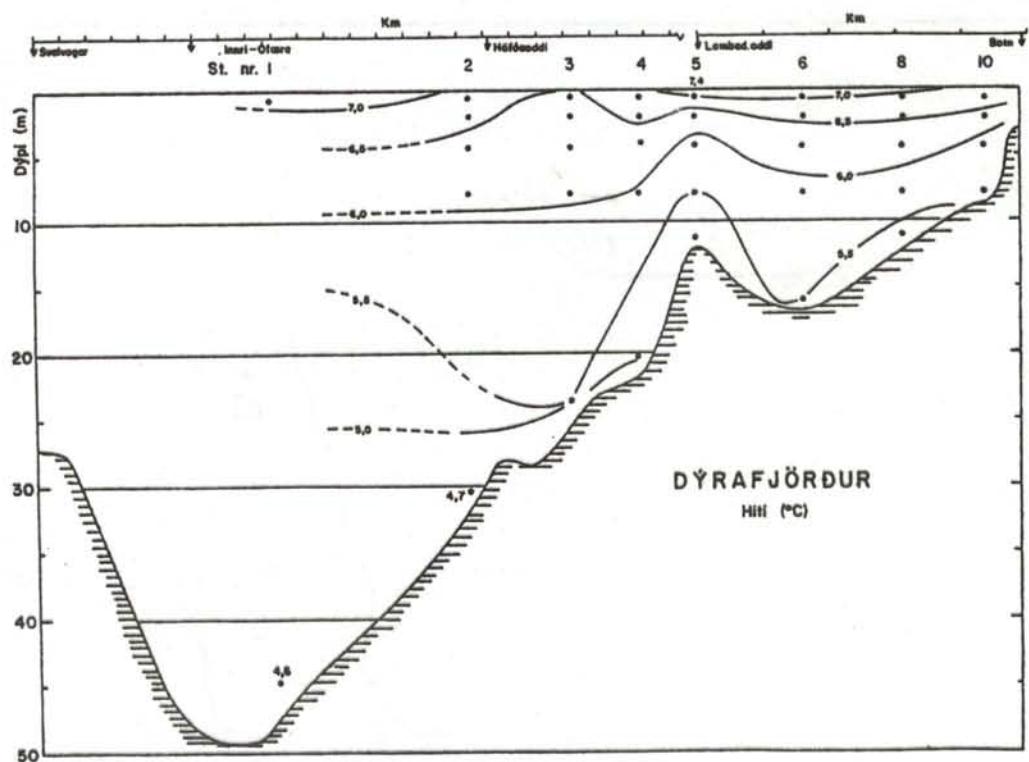
Tegundir	D1	D2
Cardium cf. fasciatum	12	24
cf. Cardium sp.	24	-
Spisula elliptica	98	12
Abra nitida	24	122
Thyasira flexuosa	-	12
Arctica islandica	-	61
Mya truncata	12	12
Macoma calcarea	159	-
Bivalvia ógr.	85	256
Buccinum undatum	112	-
Retusa pertenuis	85	-
Krabbadýr		
Leucon nasica	12	171
Eudorella emarginata	12	159
Byblis gaimardi	-	24
Pontoporeia femorata	1074	122
Metopa sp.	-	24
Monoculodes sp.	-	24
Oedicerotidae sp.	37	-
Protomediea fasciata	-	207
Dulichia sp.	12	-
Amphipoda ógr.	-	24
Skrápdýr		
Ophiuroidea	-	24
Asteroidea	24	-
Ýmsir hópar		
Nemertini	195	146
Sipunculida	24	-
Priapulus sp.	12	-
Nymphon	-	12
<hr/>		
Fjöldi/ m^2	9732	13329
Tegundir og hópar	51	54

Tafla 5. Samanburður á röðun átta algengustu tegunda eftir fjölda (1 = algengasta tegund, 2 = önnur algengasta tegund o.s.frv.) í Dýrafirði, Skerjafirði og Hvalfirði. DI = Dýrafjörður innan brúarstæðis; D1 = ytri grynnri stöð í Dýrafirði; D2 = ytri dýpri stöð; SK = Skerjafjörður, leðjubotn; H = Hvalfjörður.

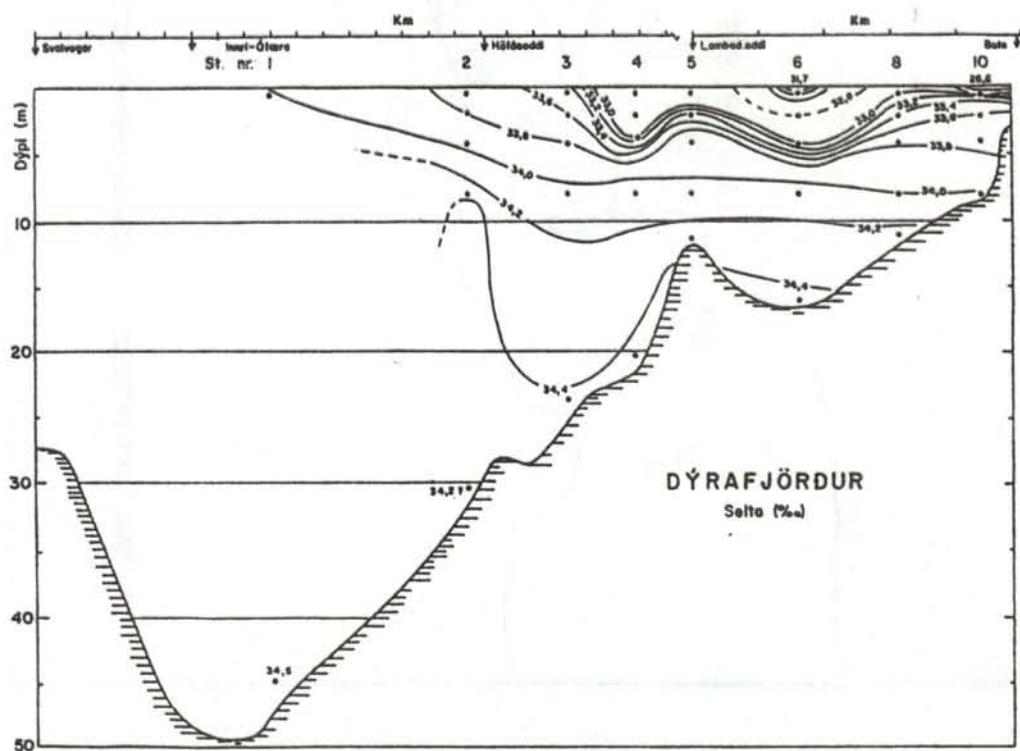
Tegund	Dýrafjörður				
	DI	D1	D2	SK	H
<i>Maldane sarsi</i>	1	5	2	7	-
<i>Eteone longa</i>	2	1	3	-	(9)
<i>Pontoporeia femorata</i>	3	3	-	5	-
<i>Pholoë minuta</i> (form a)	4	6	-	-	-
<i>Pholoë minuta</i> (form b)	5	8	7	-	-
<i>Scoloplos armiger</i>	6	4	8-9	3	5
<i>Cossura longocirrata</i>	7	7	8-9	-	2
<i>Chaetozone setosa</i>	8	2	1	-	4
<i>Apistobranchus tullbergi</i>	(9)	(9)	4	-	-
<i>Paraonis</i> sp.	-	-	5	-	-
<i>Sternaspis scutata</i>	-	-	6	6	3
<i>Protomediea fasciata</i>	-	-	-	1	-
<i>Polydora quadrilobata</i>	-	-	-	2	-
<i>Praxillella praetermissa</i>	-	-	-	4	-
<i>Heteromastus filiformis</i>	-	-	-	8	-
<i>Myriochele oculata</i>	-	-	-	-	1
<i>Ophiura albida</i>	-	-	-	-	6
<i>Terebellides stroemi</i>	-	-	-	-	7
<i>Spio limicola</i>	-	-	-	-	8

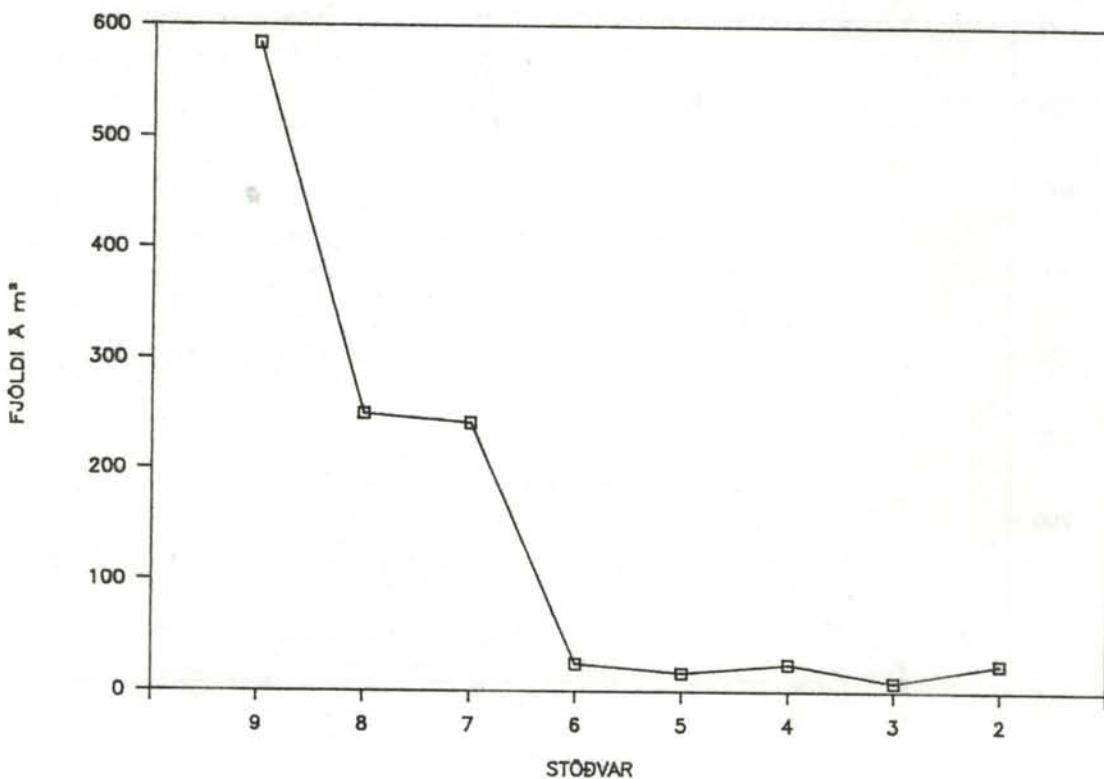
1. mynd. Rannsóknarsvæði í innsta hluta Dýrafjarðar. Botngreiparstöðvar (2-9) og botnsleðastöðvar (B1-B3) innan fyrirhugaðs brúarstæðis og botngreipar- og botnsleðastöðvar utan fyrirhugaðs brúarstæðis (D1 og D2)

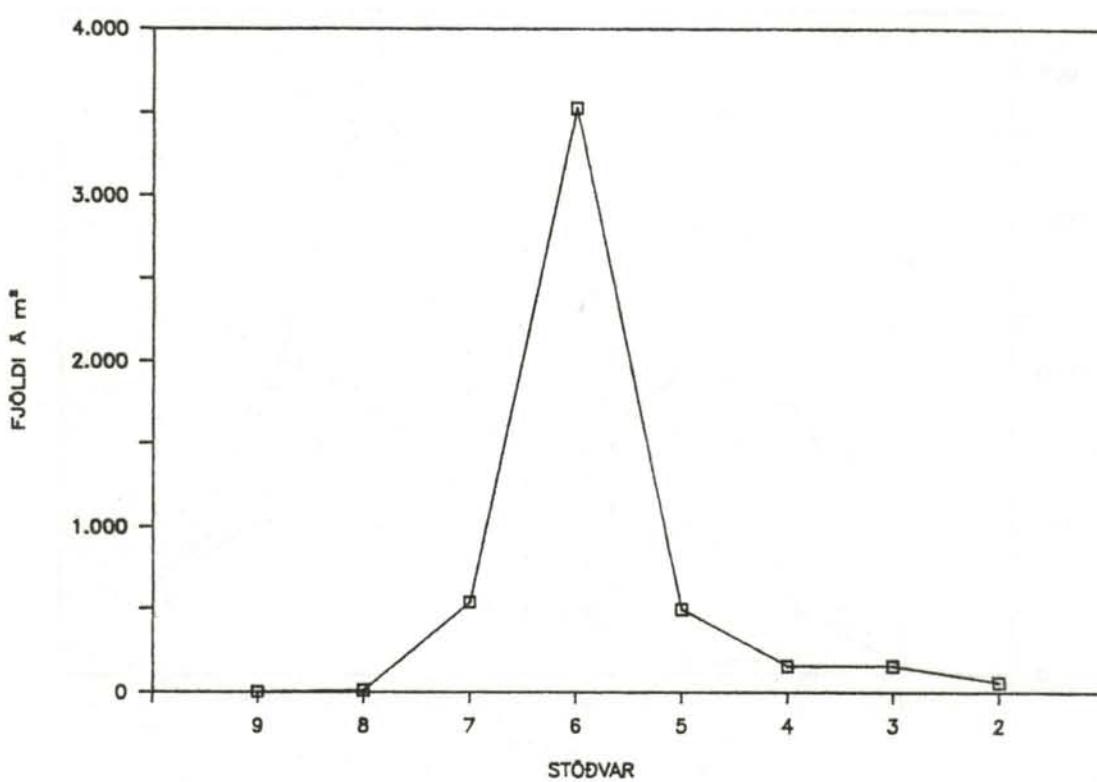
2. mynd. Hiti ($^{\circ}\text{C}$) á sniði eftir endilöngum Dýrafirði 12. júní 1981. (Gögn frá Einari Jónssyni, Hafrannsóknastofnun).

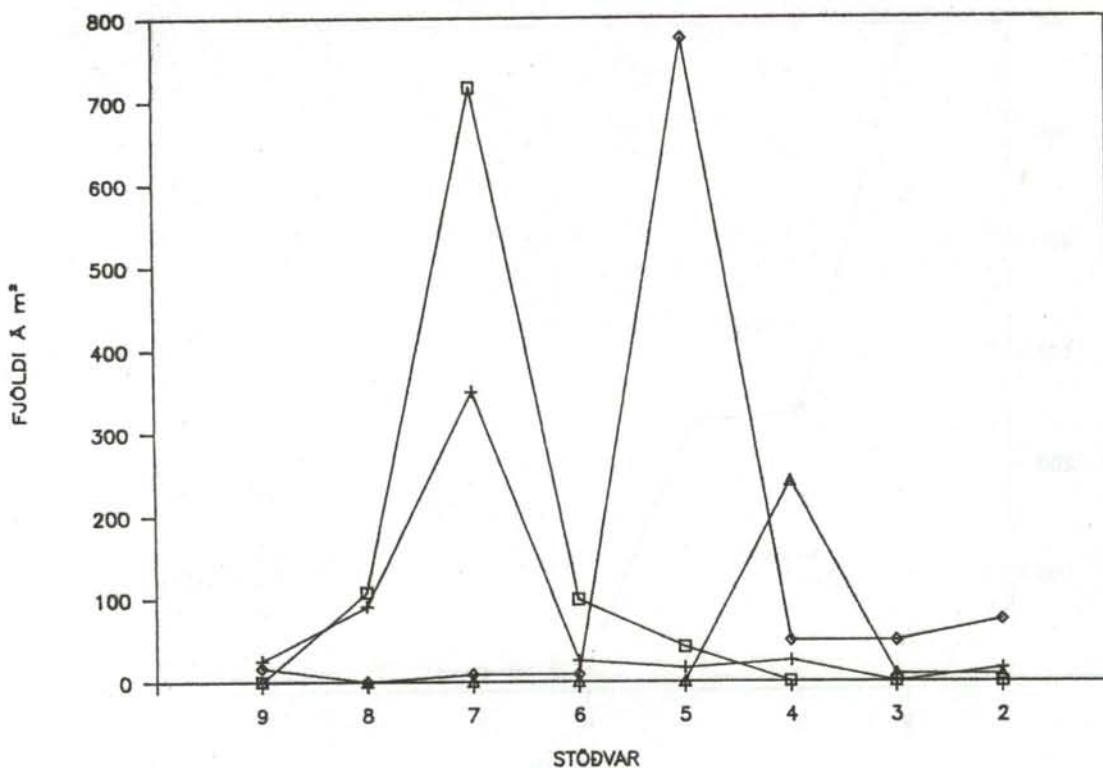
3. mynd. Selta (o/oo) á sniði eftir endilöngum Dýrafirði 12. júní 1981. (Gögn frá Einari Jónssyni, Hafrannsóknastofnun).

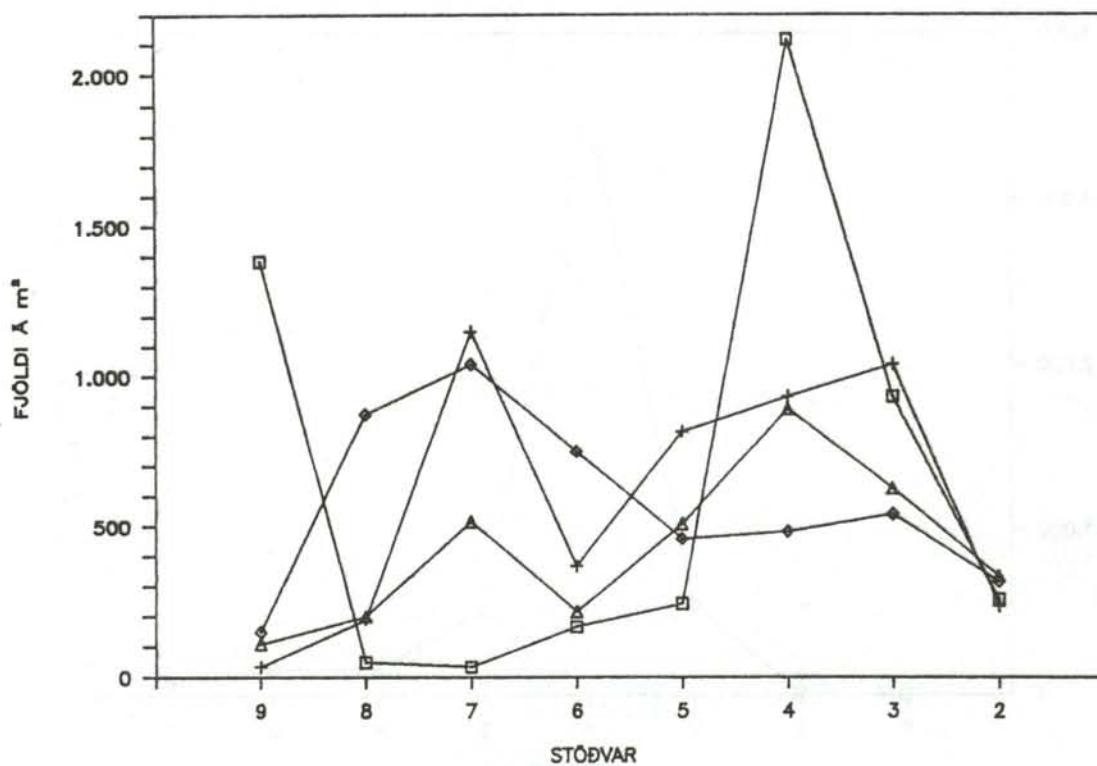
4. mynd. Þéttleiki burstaormsins Pectinaria sp. (fjöldi/ m^2) í botni Dýrafjarðar.

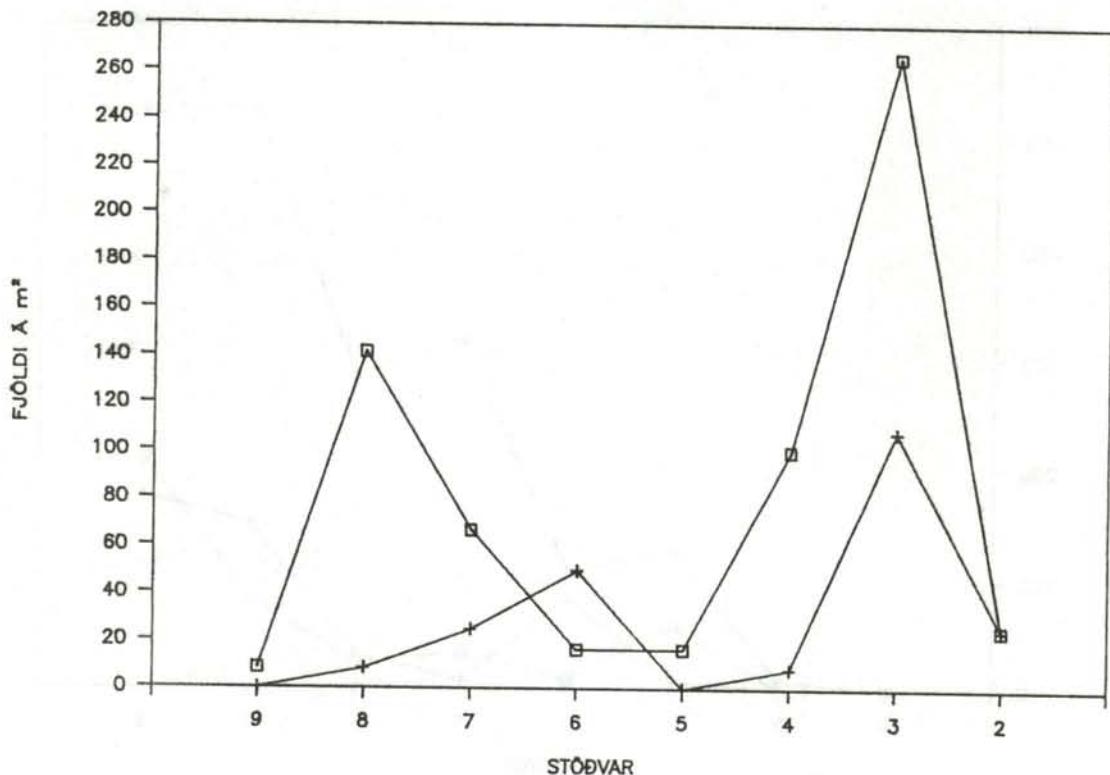
5. mynd. Þéttleiki marflóarinnar Pontoporeia femorata (fjöldi/ m^2) í botni Dýrafjarðar.

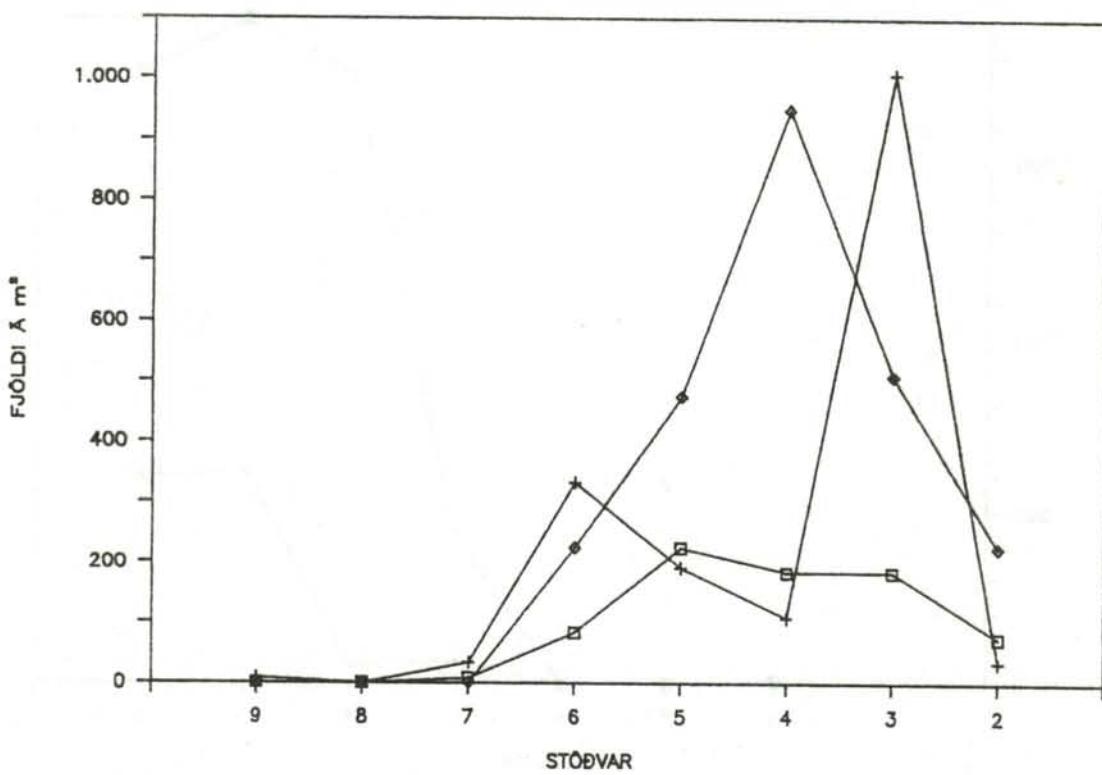
6. mynd. Péttleiki halloku Macoma calcarea (□) og burstaormanna Brada sp. (+), Spio sp. (◇) og Cirratulus cirratus (△) (fjöldi/m²) í botni Dýrafjarðar.

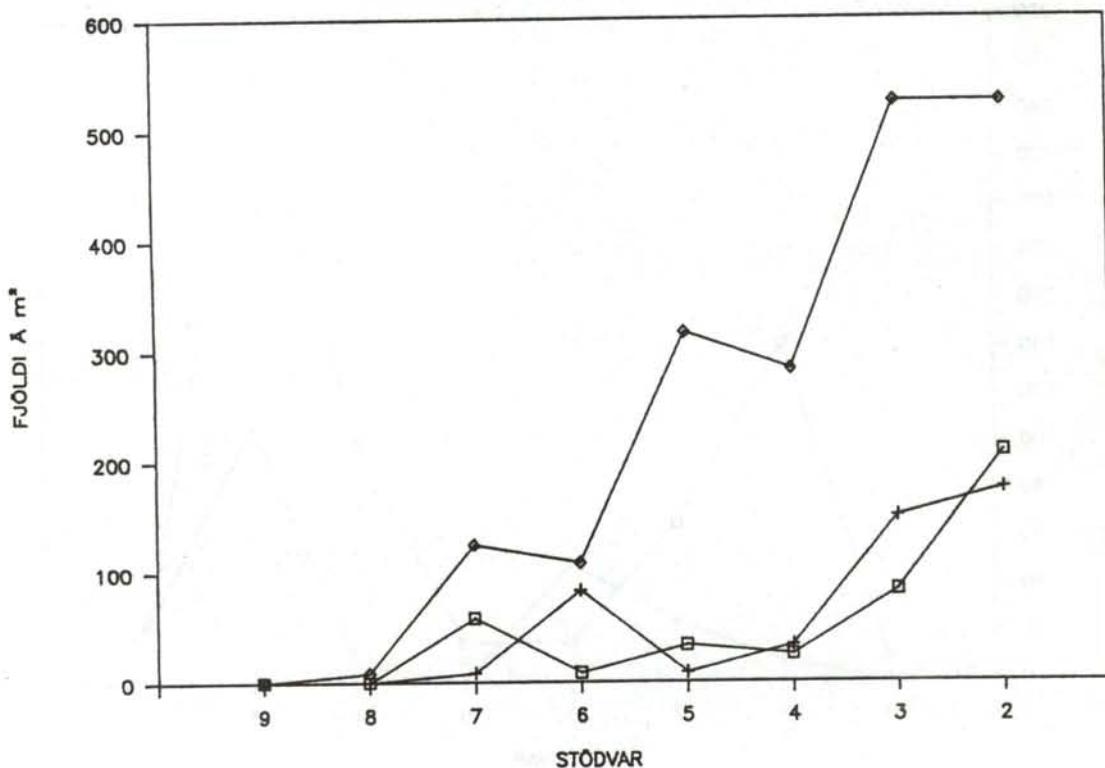
7. mynd. Péttleiki burstaormanna Eteone longa (□), Pholoë (form a) (+), Pholoë (form b) (◇) og Scoloplos armiger (△) (fjöldi/m²) í botni Dýrafjarðar.

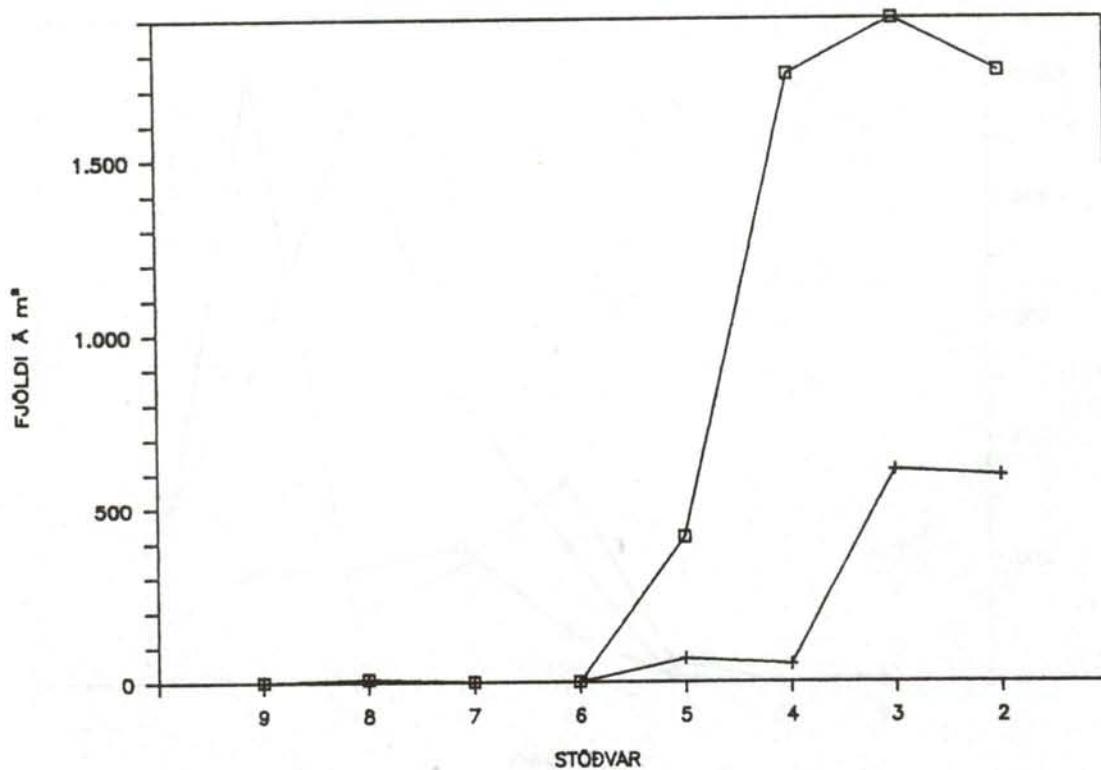
8. mynd. Þéttleiki burstaormanna Capellitidae (□) og Lumbrineris sp. (+) (fjöldi á m²) í botni Dýrafjarðar.

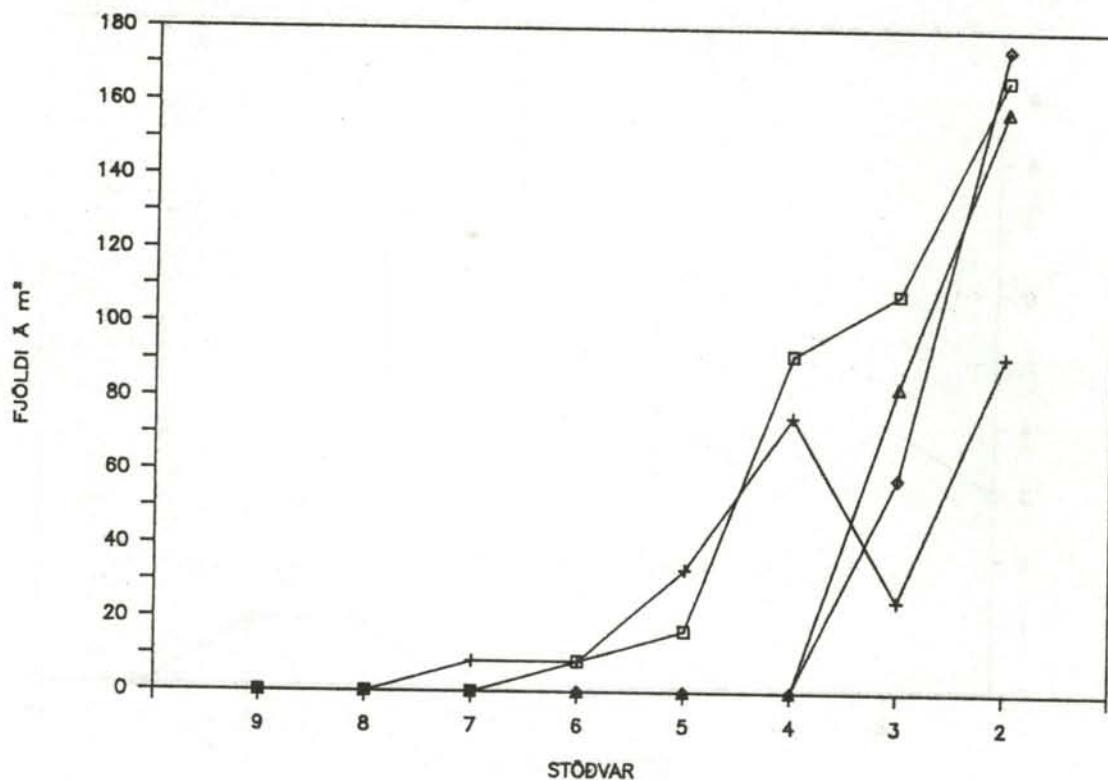
9. mynd. Þéttleiki burstaormanna Sternaspis scutata (□), Apistobranchus tullbergi (+) og Cossura longocirrata (◇) (fjöldi/m²) í botni Dýrafjarðar.

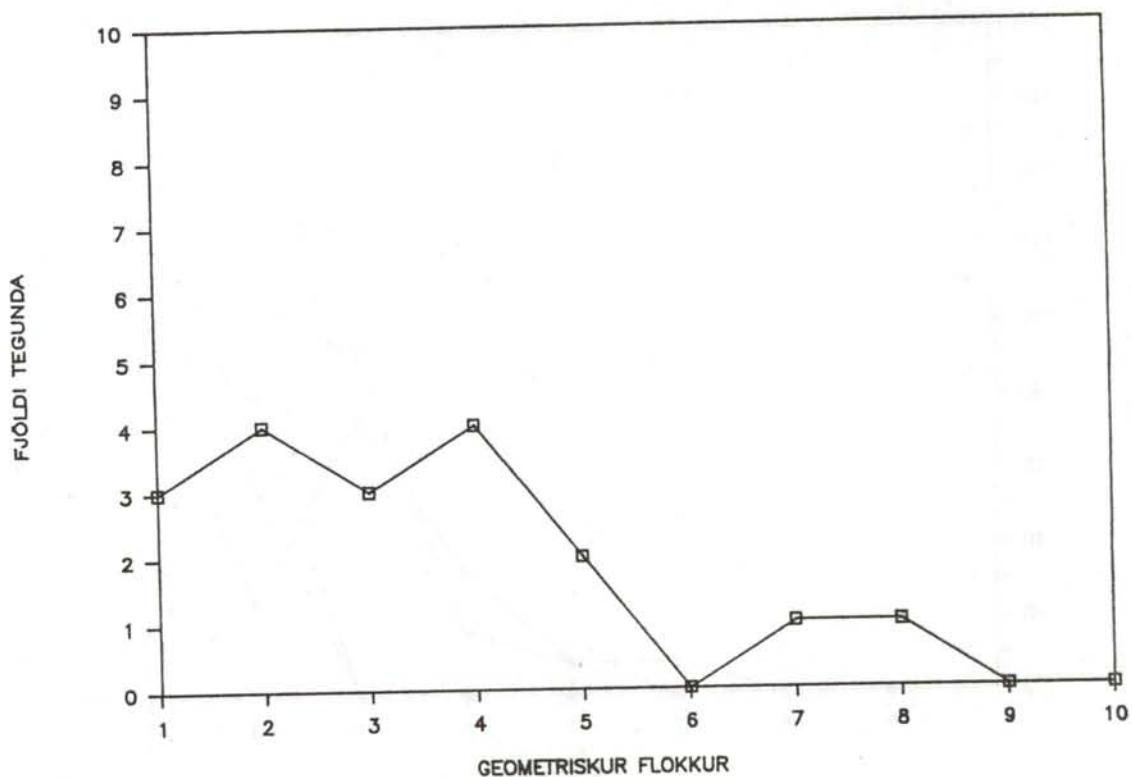
10. mynd. Péttleiki burstaormanna Terbellidae (□), Syllidae (+) og Chaetozone setosa (◊) ($\text{fjöldi}/\text{m}^2$) í botni Dýrafjarðar.

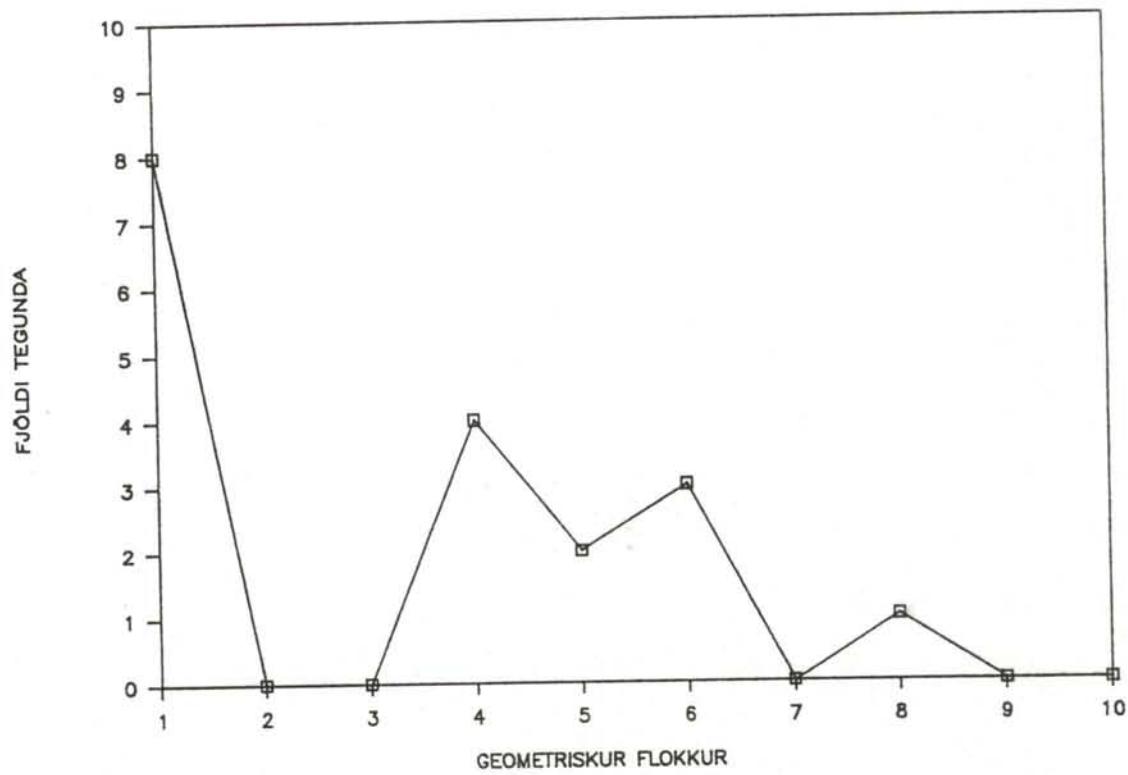
11. mynd. Péttleiki burstaormanna Maldane sarsi (□) og Paragonis sp. (+) ($\text{fjöldi}/\text{m}^2$) í botni Dýrafjarðar.

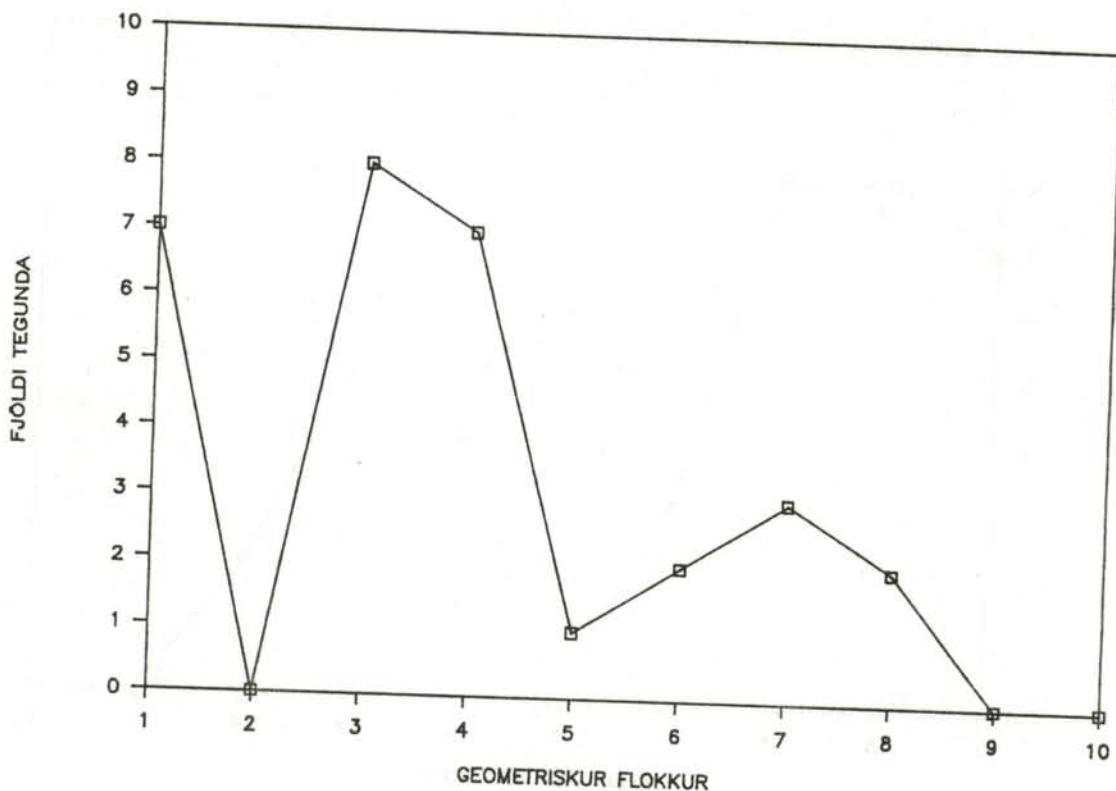
12. mynd. Þéttleiki burstaormanna *Myriochele oculata* (□), *Microphthalmus* sp. (+), *Monoculodes* sp. (◇) og Dorvillidae (△) (fjöldi/ m^2) í botni Dýrafjarðar.

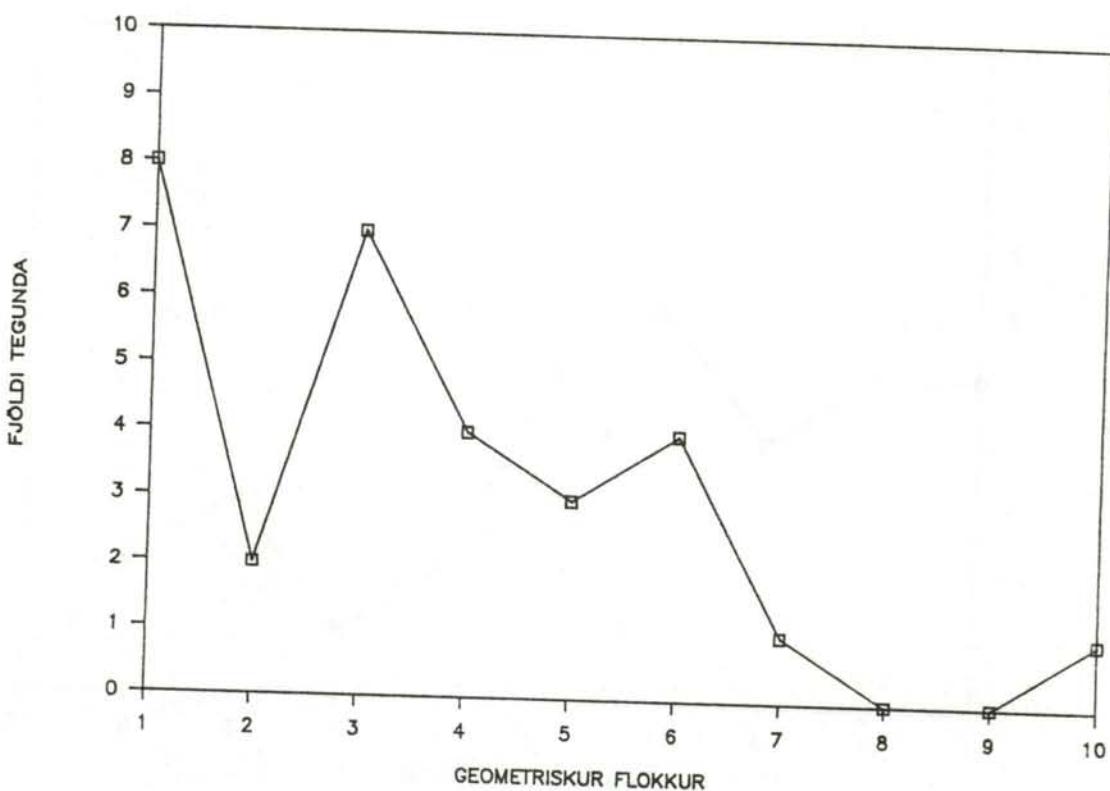
13. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 9 í Dýrafirði.

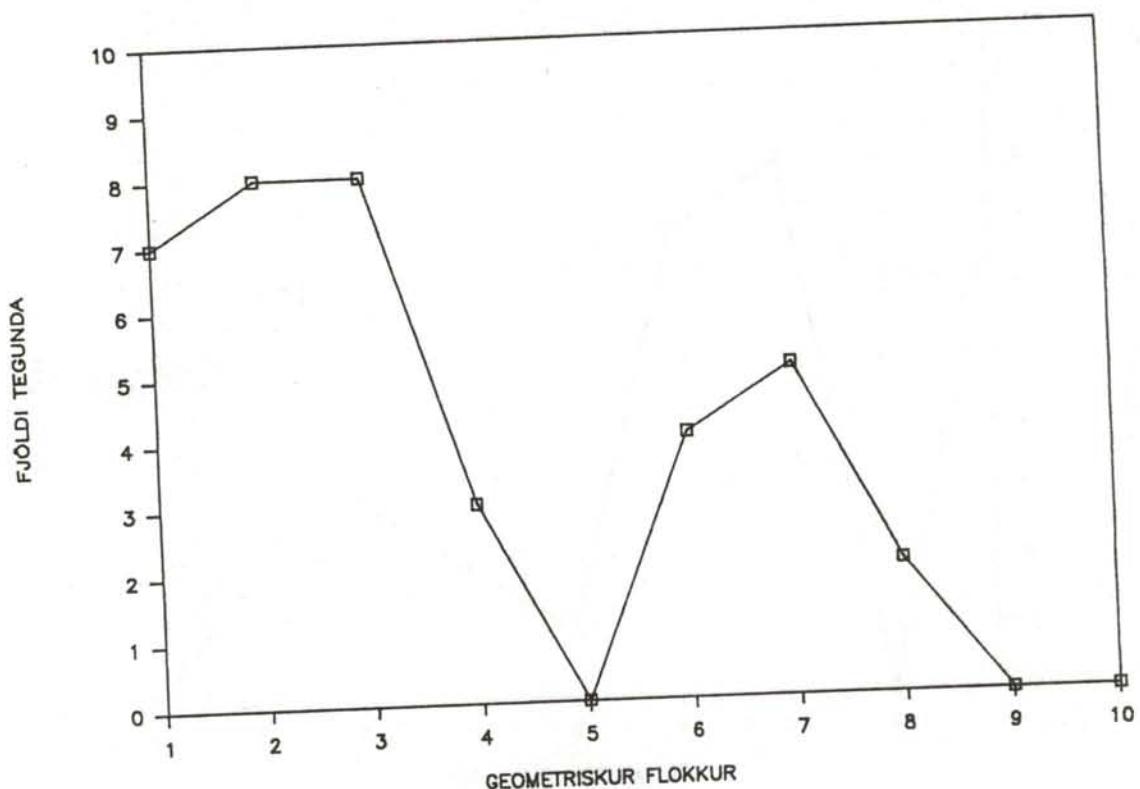
14. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 8 í Dýrafirði.

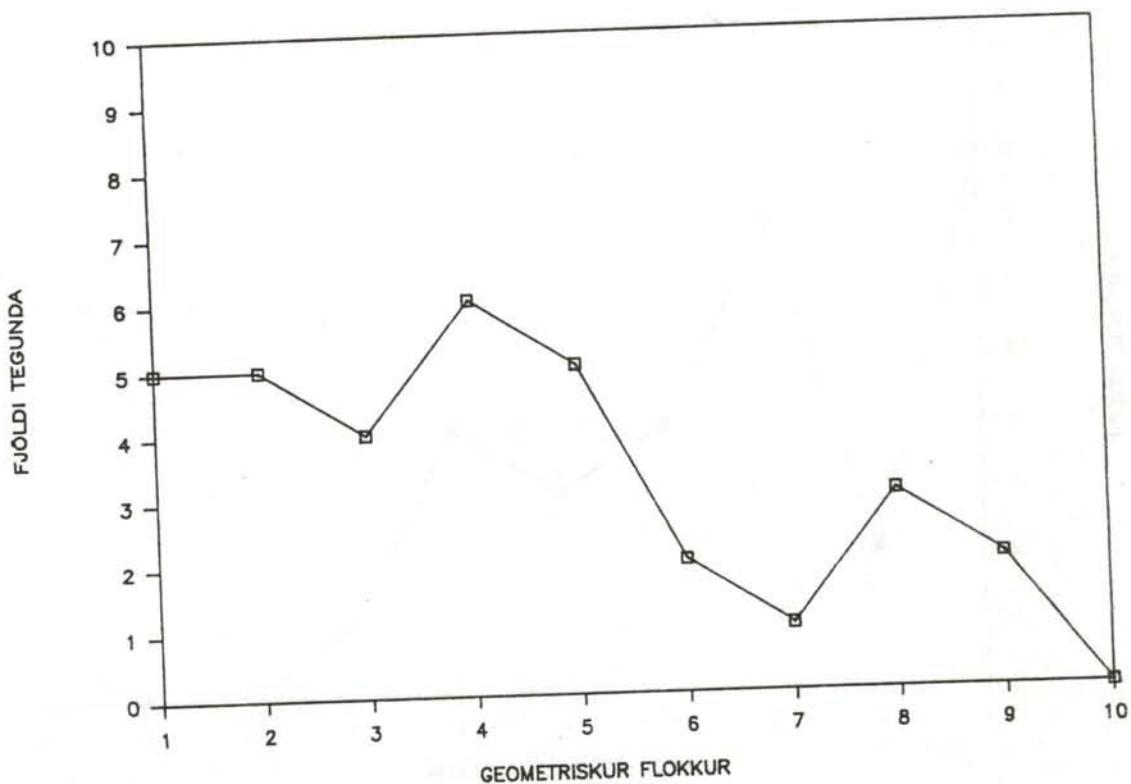
15. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 7 í Dýrafirði.

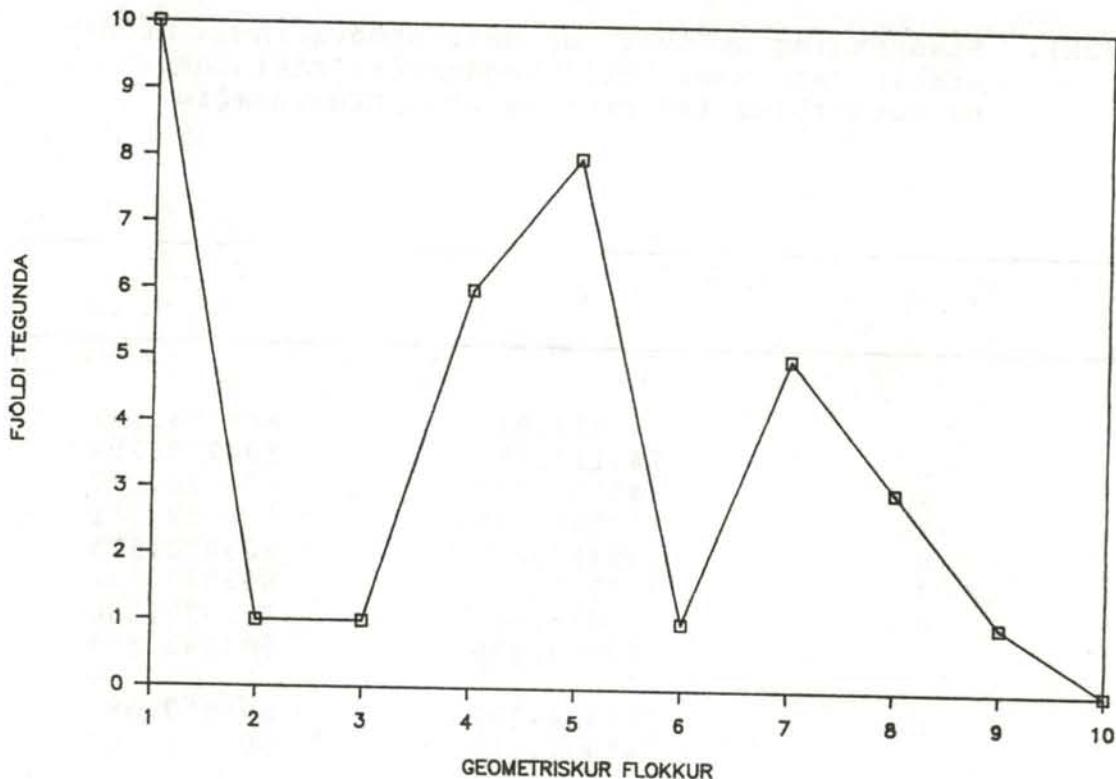
16. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 6 í Dýrafirði.

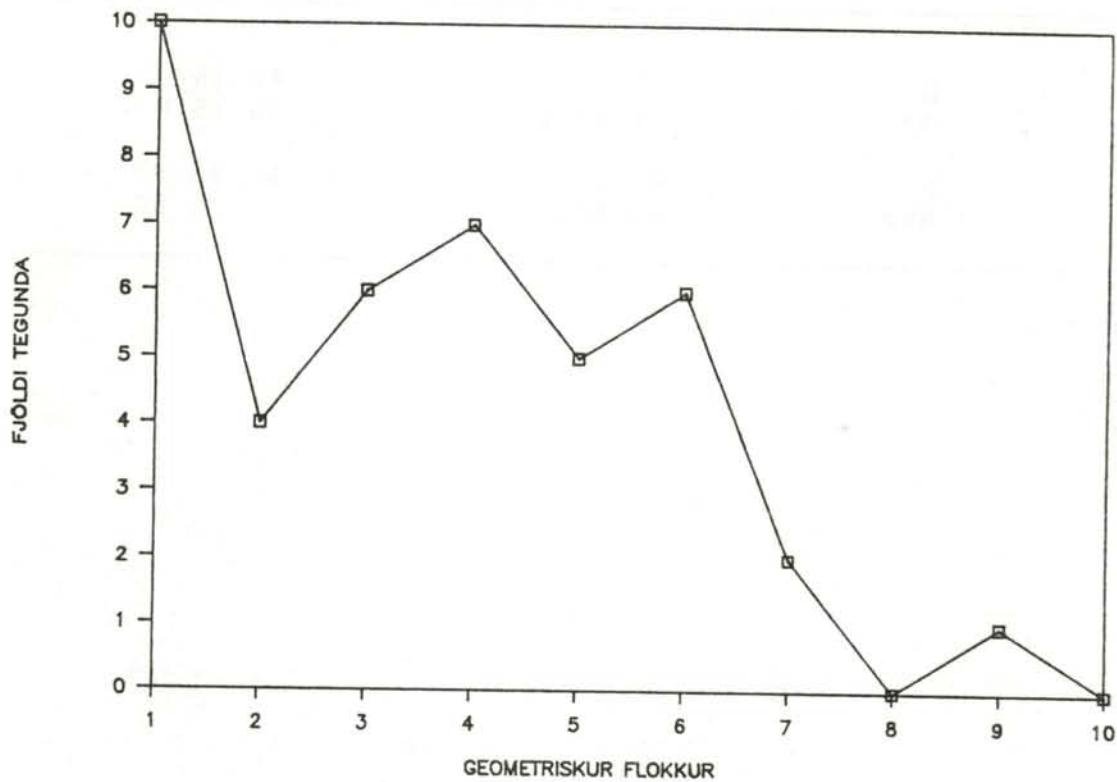
17. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 5 í Dýrafirði.

18. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 4 í Dýrafirði.

19. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 3 í Dýrafirði.

20. mynd. Geometriskir flokkar fyrir stöð 2 í Dýrafirði.

Viðauki. Staðsetning stöðva. a) Hnit stöðva innan brúarstædis, samkvæmt kerfi Vegagerðar ríkisins.
 b) Lorantölur frá stöðvum utan brúarstædis.

Stöð	X	Y
a)		
2	741319.913	604955.191
3	741113.555	604790.719
4	741052.798	604678.237
5	739980.502	604092.911
6	739314.692	603803.525
7	738139.012	603377.230
8	738035.553	603377.230
9	737819.435	603585.699
B1	741424.727 741932.319	605027.594 605161.704
B2	740067.631 740413.514	604385.345 604685.422
B3	738252.008 738467.445	603542.671 603696.840
b)		
D1	63 00 26	46 36 01
D2	63 02 60	46 35 87
BY1	63 00 26	46 35 94
BY2	63 00 25	46 35 80